

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/614/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7613205998
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Soga
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7613205998.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Sogu a sudcov JUDr. Táne Veščíčkovej a JUDr. Dany Popovičovej, v právnej veci žalobcu: CD Consulting s.r.o., so sídlom v Prahe, Politických vězňů 1272/21, Nové Město, Česká republika, IČO: 26 429 705, zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO : 36 864 421, proti žalovanej: U. A., Q.. XX. X. XXXX, W. U. F. XXX, o zaplatenie pohľadávky 148 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 29. júla 2015 č.k. 4C/275/2013-92 takto

rozhodol:

P r i p ú š ť a späťvzatie žaloby o zaplatenie zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne zo sumy 1.212,- eur od 27. 8. 2009 do 21. 3. 2011, zo sumy 1.138,- eur od 22. 3. 2011 do 26. 4. 2011, zo sumy 1.064,- eur od 27. 4. 2011 do 5. 5. 2011, zo sumy 990,- eur od 6. 5. 2011 do 20. 6. 2011, zo sumy 916,- eur od 21. 6. 2011 do 3. 7. 2011, zo sumy 842,- eur od 4. 7. 2011 do 20. 7. 2011, zo sumy 768,- eur od 21. 7. 2011 do 20. 9. 2011, zo sumy 694,- eur od 21. 9. 2011 do 23. 10. 2011, zo sumy 620,- eur od 24. 10. 2011 do 22. 11. 2011, zo sumy 546,- eur od 23. 11. 2011 do 16. 1. 2012, zo sumy 472,- eur od 17. 1. 2012 do 7. 2. 2012, zo sumy 398,- eur od 8. 2. 2012 do 22. 7. 2012, zo sumy 348,- eur od 23. 7. 2012 do 20. 8. 2012, zo sumy 298,- eur od 21. 8. 2012 do 23. 9. 2012, zo sumy 248,- eur od 24. 9. 2012 do 21. 10. 2012, zo sumy 198,- eur od 22. 10. 2012 do 20. 11. 2012, zo sumy 148,- eur od 21. 11. 2012 do zaplatenia, z r u š u j e rozsudok č.k. 4C/275/2013-92 zo dňa 29. 7. 2015 vo výroku o zamietnutí žaloby v tejto časti a konanie v tejto časti z a s t a v u j e .

V prevyšujúcej časti p o t v r d z u j e rozsudok.

Účastníkom náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ podal na súde prvého stupňa návrh, ktorým žiadal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu zmenkovú sumu vo výške 148,- eur, zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne zo sumy 1 212,- eur od 27.8.2009 do 21.3.2011, čo predstavuje sumu 1 733,16 eur, zo sumy 1 138,- eur od 22.3.2011 do 26.4.2011, čo predstavuje sumu 102,42 eur, zo sumy 1 064,- eur od 27.4.2011 do 5.5.2011, čo predstavuje sumu 23,94 eur, zo sumy 990,- eur od 6.5.2011 do 20.6.2011, čo predstavuje sumu 113,85 eur, zo sumy 916,-eur od 21.6.2011 do 3.7.2011, čo predstavuje sumu 29,77 eur, zo sumy 842,- eur od 4.7.2011 do 20.7.2011, čo predstavuje sumu 35,79 eur, zo sumy 768,- eur od 21.7.2011 do 20.9.2011, čo predstavuje sumu 119,04 eur, zo sumy 694,- eur od 21.9.2011 do 23.10.2011, čo predstavuje sumu 57,26 eur, zo sumy 620,- eur od 24.10.2011 do 22.11.2011, čo predstavuje sumu 46,50 eur, zo sumy 546,- eur od 23.11.2011 do 16.1.2012, čo predstavuje sumu 75,08 eur, zo sumy 472,- eur od 17.1.2012 do 7.2.2012, čo predstavuje sumu 25,96 eur, zo sumy 398,- eur od 8.2.2012 do 22.7.2012, čo predstavuje sumu 165,17 eur, zo sumy 348,- eur od 23.7.2012 do 20.8.2012, čo predstavuje sumu 25,23 eur, zo sumy 298,- eur od 21.8.2012 do 23.9.2012, čo predstavuje sumu 25,33 eur, zo sumy 248,- eur

od 24.9.2012 do 21.10.2012, čo predstavuje sumu 17,36 eur, zo sumy 198,- eur od 22.10.2012 do 20.11.2012, čo predstavuje sumu 14,85 eur, zo sumy 148,- eur od 21.11.2012 do zaplattenia, 6 % ročný úrok zo sumy 1 212,- eur od 10.11.2009 do 21.3.2011, čo predstavuje sumu 99,29 eur, zo sumy 1 138,- eur od 22.3.2011 do 26.4.2011, čo predstavuje sumu 6,75 eur, zo sumy 1 064,- eur od 27.4.2011 do 5.5.2011, čo predstavuje sumu 1,58 eur, zo sumy 990,- eur od 6.5.2011 do 20.6.2011, čo predstavuje sumu 7,51 eur, zo sumy 916,- eur od 21.6.2011 do 3.7.2011, čo predstavuje sumu 1,96 eur, zo sumy 842,- eur od 4.7.2011 do 20.7.2011, čo predstavuje sumu 2,36 eur, zo sumy 768,- eur od 21.7.2011 do 20.9.2011, čo predstavuje sumu 7,85 eur, zo sumy 694,- eur od 21.9.2011 do 23.10.2011, čo predstavuje sumu 3,78 eur, zo sumy 620,- eur od 24.10.2011 do 22.11.2011, čo predstavuje sumu 3,07 eur, zo sumy 546,- eur od 23.11.2011 do 16.1.2012, čo predstavuje sumu 4,95 eur, zo sumy 472,- eur od 17.1.2012 do 7.2.2012, čo predstavuje sumu 1,71 eur, zo sumy 398,- eur od 8.2.2012 do 22.7.2012, čo predstavuje sumu 10,86 eur, zo sumy 348,- eur od 23.7.2012 do 20.8.2012, čo predstavuje sumu 1,66 eur, zo sumy 298,- eur od 21.8.2012 do 23.9.2012, čo predstavuje sumu 1,67 eur, zo sumy 248,- eur od 24.9.2012 do 21.10.2012, čo predstavuje sumu 1,14 eur, zo sumy 198,- eur od 22.10.2012 do 20.11.2012, čo predstavuje sumu 0,98 eur, zo sumy 148,- eur od 21.11.2012 do zaplattenia, zmenkovú odmenu vo výške 1/3 % zmenkovej sumy teda 4,04 eur a náhradu trov konania. Návrh na uplatnenie pohľadávky podal podľa článku 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu. V časti „údaje o pohľadávke“ navrhovateľ uviedol, že ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, ktorú vystavil odporca dňa 30.4.2009 na zmenkovú sumu vo výške 1 212,- eur, pričom sa zaviazal aj k úhrade zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne od 27.8.2009. Indosovaná zmenka je vistazmenkou opatrenou doložkou „na platenie predložiť v lehote štyroch rokov od vystavenia“. Zmenka bola vystavená dňa 30.4.2009 na uvedenú sumu, pričom do jej textu bol poňatý záväzok odporcu zaplatiť túto zmenku pri predložení na rad zmenkového veriteľa spolu so zmenkovým úrokom 0,25 % denne od 27.8.2009. Za miesto splatenia bolo určené sídlo prvotného zmenkového veriteľa. Indosant predložil zmenku k zaplatteniu, , pričom vystaviteľ doposiaľ zaplatil 1 064,- eur, pričom na zmenkovú sumu uhradil 1 064,- eur a na úroky 0,- eur. Keďže zmenková listina je opatrená doložkou „bez protestu“, indosant nenechal vyššie uvedené skutočnosti zistiť verejnou listinou. Navrhovateľ je obchodnou spoločnosťou so sídlom na území Českej republiky, odporca ako fyzická osoba, ktorá má bydlisko na území Slovenskej republiky a žalovaná zmenka bola vystavená na území Slovenskej republiky, kde je aj platobné miesto. Navrhovateľ určil ako príslušný súd, súd podľa bydliska odporcu v zmysle článku 25 ods. 1 písm. a/ Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu. Po podaní návrhu na prvostupňový súd, súd postúpil vec Okresnému súdu Košice I podľa § 9 ods. 1 O.s.p., § 87 písm. d/ O.s.p., § 10 ods. 1, 2 zákona č. 371/2004 Z.z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a v zmysle článku 19 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu. Okresný súd Košice I vyslovil nesúhlas s postúpením veci a predložil vec na rozhodnutie Krajskému súdu v Košiciach. Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 4Ncb/102/2013-18 zo dňa 20.6.2013 vyslovil, že nesúhlas Okresného súdu Košice I s postúpením veci je dôvodný. V odôvodnení tohto uznesenia dospel k záveru, že v prejednávanej veci je príslušný na prejednanie veci v prvom stupni Okresný súd Spišská Nová Ves podľa § 84 O.s.p. a § 87 písm. f/ O.s.p. z dôvodu, že odporca má bydlisko v obvode tohto súdu. Po vrátení veci prvostupňovému súdu bolo vo veci rozhodnuté rozsudkom sp. zn. 4C/275/2013-40 zo dňa 30.1.2014 bez nariadenia pojednávania

Navrhovateľ namietal procesný postup súdu, ktorým súd naradil pojednávanie ako nesprávny z dôvodu, že súd mal povinnosť rozhodnúť o nariadení pojednávania formou uznesenia a toto uznesenie riadne odôvodniť. V tejto súvislosti súd poukazuje na článok 5 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, z ktorého nevyplýva povinnosť súdu v prípade ak považuje za potrebné nariadenie ústneho pojednávania o tomto rozhodnúť a rozhodnutie odôvodniť. Rozhodnúť a rozhodnutie odôvodniť je súd povinný podľa uvedeného článku vety tretej a štvrtej v prípade odmietnutia žiadosti niektorej zo strán o nariadenie ústneho pojednávania, čo sa nevzťahuje na tento prípad. Navrhovateľ a jeho právny zástupca sa na pojednávanie nedostavili. Namietali správnosť postupu procesného súdu tvrdiac, že vo veci nebolo potrebné nariadiť, na nariadenie ktorého nie sú splnené podmienky. Poukázali na zásadu efektivity a hospodárnosti konania a skutočnosť, že iniciovali konanie podľa čl.4 nariadenia Európskeho parlamentu a Rada ES č.861/2007. Odporkyňa sa na pojednávanie nedostavila, svoju neúčast' na pojednávani ospravedlnila. Lehota na prípravu na pojednávania bola u účastníkov konania zachovaná a tak súd podľa § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v ich neprítomnosti. Odporkyňa sa na pojednávanie nedostavila, uviedla,

že žalovanú sumu vo výške 148 eur uhradila a predložila súdu doklad o zaplatení zo dňa 23.7.2015. Na pojednávanie sa nemohla dostaviť zo zdravotných dôvodov.

Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie, oboznámil sa s listinnými dôkazmi a to zmenkou zo dňa 30.4.2009, obsahom spisu tunajšieho súdu sp. zn. 7Er/534/2010 a zistil tento skutkový stav:

Navrhovateľ na osvedčenie svojho nároku predložil zmenku vystavenú odporcom dňa 30.4.2009 s nasledovnými údajmi:

Označenie: jedná sa o zmenku

Číslo zmluvy: XXXXXXXX

Meno, priezvisko, rodné číslo a podpis vystaviteľa - odporkyne

Miesto vystavenia: v Helcmanovciach

Dátum vystavenia: 30.4.2009

Zmenková suma: 1 212,- eur

Vyhlasenie vystaviteľa: zaplatím za túto zmenku pri predložení na rad: POHOTOVOSŤ s.r.o., IČO: 35 807 598, Pribinova 25, 811 09 Bratislava sumu jedentisícdevstodvanásť eur a zmenkový úrok 0,25 % denne od 27.8.2009

Splatné: POHOTOVOSŤ s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava

Doložka: „bez protestu“, „na platenie predložiť v lehote štyroch rokov od vystavenia“

Na rube zmenky sa nachádza indosament (rubopis), ktorým bola zmenka prevedená na navrhovateľa. Z obsahu spisu súdu sp. zn. 7Er/534/2010 bolo zistené, že dňa 16.8.2010 bola na tunajšom súde podaná žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu č. SR 22421/09 zo dňa 12.1.2010 a návrhu oprávneného spoločnosti Pohotovosť, s.r.o., Bratislava proti povinnej U. A. pre vymoženie pohľadávky 1 212,- eur a jej príslušenstva. K žiadosti o udelenie poverenia bola okrem návrhu oprávneného predložená aj zmluva o úvere a všeobecné podmienky poskytnutia úveru. Zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 30.4.2009 bolo zistené, že predchodca navrhovateľa spoločnosť Pohotovosť, s.r.o., Bratislava ako veriteľ poskytla odporcovi ako dlžníkovi úver vo výške 450,- eur. Odporca ako dlžník sa zmluvne zaviazal zaplatiť veriteľovi túto sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 438,- eur t.j. celkovo čiastku 888,- eur v 12 mesačných splátkach po 74,- eur, počnúc 22.5.2009. Pred podpismi na zmluve sa nachádza vyhlásenie dlžníka o tom, že sa oboznámil a súhlasí s obsahom zmluvy o úvere, ako aj obsahom plnomocenstiev v nej uvedených a súhlasí so všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, ktoré sú na zadnej strane tejto zmluvy, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať. Všeobecné podmienky poskytnutia úveru v článku 14 obsahujú Dohodu o vyplnení zmenky v tomto znení: Na zabezpečenie peňažného záväzku dlžníka ako vystaviteľa zmenky (ďalej aj ako vystaviteľ) vyplývajúceho z tejto úverovej zmluvy voči veriteľovi ako remitentovi (ďalej aj ako remitent) vystavil vystaviteľ zmenku, v ktorej nie sú vyplnené zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy. Ručiteľ je z takto vystavenej zmenky zaviazaný ako zmenkový ručiteľ. Zmluvné strany a ručiteľ sa dohodli, že zmenkovú sumu vyplní na zmenke remitent najskôr v deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stane celý dlh splatný okamžite t.j. keď dlžník neuhradí včas štyri po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časti splátok, alebo neuhradí včas poslednú splátku alebo časť poslednej splátky. Zmenková suma bude pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky. Dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy vyplní na zmenke remitent tak, že ním bude deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stal splatný celý dlh. Exekučným titulom v konaní sp.

zn. 7Er/534/2010 - rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 22421/09 zo dňa 12.1.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 8.2.2010 a vykonateľnosť dňa 11.2.2010, bol odporca zaviazaný zaplatiť pôvodnému veriteľovi spoločnosti Pohotovosť s.r.o. Bratislava istinu 1 212,- eur, zmenkový úrok 0,25 % denne z tejto sumy od 27.8.2009 do zaplatenia, úrok 6 % ročne zo sumy 1 212,- eur od 10.11.2009 do zaplatenia a trovy rozhodcovského konania vo výške 277,19 eur. V odôvodnení rozhodcovského rozsudku sa uvádza, že medzi účastníkmi konania vznikol zmenkový záväzkový vzťah na základe zmenky v súlade s dohodou o vyplnení zmenky, ktorá je právnym titulom uplatneného nároku. Žalovaný účastník žiadnym spôsobom nenamietal zmenkový právny vzťah, ktorý nie je vzťahom spotrebiteľským. Uznesením súdu sp. zn. 7Er/534/2010-9 zo dňa 25.8.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 21.12.2010, súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Exekučný súd nevydal poverenie na vykonanie exekúcie a zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie s odôvodnením, že jednoznačne úver poskytnutý oprávneným povinnému je úverom spotrebiteľským. Okrem iného uviedol, že dohoda o vyplnení zmenky, ktorá je súčasťou všeobecných podmienok poskytnutia úveru je neplatná a v rozpore s ustanovením § 54 Občianskeho zákonníka.

Tým, že povinný podpísal blankozmenku nemohol následne žiadnym spôsobom ovplyvňovať alebo namietať sumu v nej uvedenú. Poukázal tiež na to, že podľa rozhodcovského rozsudku zmenková suma má pozostávať aj z poplatku za upomienku a príslušenstva, pričom nie je možné z neho zistiť akým spôsobom bola určená ich výška. Tiež z rozhodcovského rozsudku nevyplýva, kedy bolo dohodnuté splatenie úveru, splatnosť jednotlivých splátok a preto nie je možné konštatovať, že povinný sa dostal do omeškania a teda, či oprávnený mohol podľa článku 14 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru vyplniť zmenku. Uznesením sp.zn. 7Er/534/2010-26 zo dňa 4.1.2011 bolo následne exekučné konanie zastavené. Súd prvého stupňa ďalej citoval ustanovenie článku 2 ods. 1, čl.5 ods.1,2, čl.13, čl.7 ods.1,2, čl.16, čl.19 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 zo dňa 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej Nariadenie č. 861/2007, § 52 ods. 1 až 4, §53 ods.1,2,3, §54 ods.1,2, §39 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, § 2 písm. a/, § 3ods.1,2, § 4 ods. 2 písm. g/, h/, i/, j/, k/, 3,6 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy a vykonaným dokazovaním súd prvého stupňa dospel jednoznačne k záveru, že zmluva o úvere č. 7281595 zo dňa 30.4.2009 uzavretá medzi predchodcom navrhovateľa ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom je spotrebiteľskou zmluvou podľa osobitných ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z., ako aj všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka, platných v čase uzatvorenia tejto zmluvy. Z obsahu zmluvy je totiž zrejme, že sa jedná o formulárovú (typovú) zmluvu pripravenú vopred predchodcom navrhovateľa, ktorej obsah nemal odporca možnosť reálne ovplyvniť alebo pozmeniť, čo je základnou črtou spotrebiteľských zmlúv. Na jednej strane ako účastník zmluvy vystupoval odporca, ktorý nekonal pri uzavretí zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, na strane druhej vystupoval ako účastník zmluvy predchodca navrhovateľa, teda právnická osoba konajúca v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Pre spotrebiteľské zmluvy je všeobecne charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ spravidla nemá možnosť tieto podmienky reálne ovplyvniť (ide spravidla o tzv. "formulárové zmluvy"), čo je zrejme aj v danej veci. Pokiaľ sa týka skutočnosti uvedenej v zmluve a to, že úver bol odporcovi poskytnutý na výkon povolania, ide len o všeobecný údaj, z ktorého nie je zrejme, aký konkrétny súvis má poskytnutý úver s výkonom povolania a či odporca skutočne v čase uzatvorenia zmluvy konal v rámci nejakej svojej podnikateľskej činnosti. Dôkazné bremeno na preukázanie nesporebiteľského charakteru zmluvy má veriteľ resp. jeho právny nástupca, pričom táto dôkazná povinnosť z jeho strany splnená nebola. Spotrebiteľský charakter zmluvy o úvere uzatvorenej medzi predchodcom navrhovateľa a odporcom bol konštatovaný aj vo vyššie uvedenom exekučnom konaní vedenom proti odporcovi na návrh predchodcu navrhovateľa a súd v tomto konaní, vzhľadom na vyššie uvedené, nemal dôvod odchyliť sa od tohto názoru exekučného súdu. Základný právny vzťah medzi pôvodným majiteľom zmenky a odporcom má teda jednoznačne spotrebiteľskú povahu a teda zmenka slúžila ako zabezpečovací právny prostriedok zo spotrebiteľského vzťahu. Navrhovateľ si v tomto konaní uplatnil nárok zo zmenky a nie z pohľadávky. Ním predložená zmenka obsahuje označenie, že ide o zmenku, je vyjadrená v jazyku, v ktorom je táto listina spísaná, je v nej uvedený bezpodmienečný sľub zaplatiť konkrétnu peňažnú sumu, údaj zročnosti, miesto kde sa má plniť a tiež meno resp. na rad koho sa má platiť. Taktiež obsahuje dátum, miesto a podpis vystaviteľa. Zmenka teda spĺňa formálne náležitosti zmenky podľa ustanovenia § 75 zákona č. 191/1950 Zb. zmenkový a šekový zákon. Zmenka predložená navrhovateľom bola vyplnená na základe dohody o vyplnení zmenky. Vzniku zmenkového vzťahu medzi predchodcom navrhovateľa a odporcom tak predchádzalo uzatvorenie tzv. zmenkovej zmluvy t.j. dohody o vyplnení zmenky, ktorá je súčasťou všeobecných podmienok poskytnutia úveru. Dohoda o vyplnení zmenky je uvedená v článku 14 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru. Je súčasťou dlhého textu, ktorý je vyhotovený drobným a nahusteným písmom. Ide o pomerne dlhý text obsahujúci množstvo odbornej právnej terminológie. Spotrebiteľ má tak objektívne iba veľmi nejasnú predstavu o obsahu zmluvných podmienok a to nielen vzhľadom na drobné a nahustené písmo, akým sú napísané, ale aj pre komplikovanú slovnú formuláciu a množstvo zmluvných dojednaní, ktorých obsah spotrebiteľ nie je ani schopný v krátkom čase pochopiť a zväžiť. Súd má za to, že bežný spotrebiteľ ani nevie vyhodnotiť riziko, ktoré pre neho znamená podpísanie takejto dohody o vyplnení zmenky, ktorá je súčasťou všeobecných podmienok poskytnutia úveru resp. blankozmenky a to, ako tým uľahčí vymožitelnosť pohľadávky veriteľa. Vzhľadom na uvedené dohodu o vyplnení zmenky nemožno považovať za individuálne dojednané zmluvné ustanovenie, pretože aj keď odporca by mal možnosť oboznámiť sa s ňou pred podpisom zmluvy, nemohol ovplyvniť jej obsah. Zo strany navrhovateľa v konaní nebol preukázaný opak. Uvedená Dohoda o vyplnení zmenky pritom spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a to pre nezohľadnenie práv spotrebiteľa a umožnenie vymáhať plnenie bez posudzovania náležitosti

zmluvy o úvere v zmysle spotrebiteľských predpisov. Dohoda o vyplnení zmenky je tak poukazujúc na ustanovenie § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka neplatná. V dôsledku neplatnosti Dohody o vyplnení zmenky predchodcovi navrhovateľa tak nevzniklo právo na vyplnenie zmenky a teda ani právo na plnenie z takto vyplnenej zmenky. Už len z tohto dôvodu bolo nevyhnutné návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietnuť. Súd prvého stupňa ďalej poukázal aj na rozpor konania predchodcu navrhovateľa s platnými právnymi predpismi, keď predmetnú úverovú zmluvu zabezpečil zmenkou vyplnenou na sumu, ktorá je v rozpore s citovaným ustanovením § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. platným v čase uzavretia zmluvy, čo je ďalším dôvodom pre zamietnutie návrhu. Na základe úverovej zmluvy poskytol právny predchodca navrhovateľa odporcovi úver vo výške 450,- eur, ktorý mal odporca splácať v 12 mesačných splátkach po 74,- eur, zaplatil by teda celkovo sumu 888,- eur. Úver veriteľ zabezpečil blankozmenkou, pričom dohoda o jej vyplnení, ktorá bola súčasťou zmluvných podmienok úverovej zmluvy je konštatovaná ako neprijateľná zmluvná podmienka a teda je neplatná. Pokiaľ aj zabezpečovacia zmenka bola vyplnená, zmenková suma v čase jej vyplnenia mohla byť len maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva vo výške 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. V tomto prípade ide o priamy rozpor s ustanovením § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z., lebo veriteľ poskytol odporcovi úver 450,- eur, z ktorých 30 % predstavuje sumu 135,- eur. Je tak zjavné, že veriteľ mohol od odporcu prijať zmenku vyplnenú maximálne na sumu 585,- eur a nie na sumu 1 212,- eur, ako bolo vyplnené v tomto prípade. Keďže zmenka zabezpečovala nároky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a bola vyplnená v rozpore s ustanovením § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z., nie je možné z takejto zmenky uplatňovať právo v rozhodcovskom, súdnom, či exekučnom konaní. Ak teda predchodca navrhovateľa zabezpečoval spotrebiteľské úvery zmenkami v rozpore s uvedeným ustanovením zákona č. 258/2001 Z.z., ide o úkon absolútne neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka s tým, že absolútna neplatnosť nastáva priamo zo zákona a súd k nej prihliada i bez návrhu z úradnej povinnosti. Podľa predloženej zmenky sa zmenková suma úročí zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne, čo ročne predstavuje úrok vo výške 91,25 %. Zmenkový úrok v takejto výške prvostupňový súd považoval za úrok v rozpore s dobrými mravmi, keďže ide o sankčné plnenie, ktoré je v hrubom nepomere vo vzťahu k zabezpečovanej zmluvnej povinnosti. Takéto dojednanie zmenkového úroku prvostupňový súd považoval za neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka v spojitosti s ustanovením § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zmenka predložená navrhovateľom nezohľadňuje ani skutočnosť, že zmluva o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 30.4.2009 uzavretá medzi predchodcom navrhovateľa a odporcom nespĺňa všetky náležitosti uvedené § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy. V zmluve o úvere nie je uvedená konečná splatnosť spotrebiteľského úveru. Predmetná zmluva obsahovala len údaj splatenia úveru v 12-tich mesiacoch počnúc od konkrétneho dňa. Takýto údaj nemožno považovať za presnú časovú dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru. Zmluva tiež neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve je uvedená len celková výška splátky a nie je z nej zrejme, aká suma z uvedenej splátky je započítaná na istinu, úroky a iné poplatky. V úverovej zmluve ďalej absentoval údaj o ročnej úrokovej sadzbe, ročnej percentuálnej miere nákladov a priemernej ročnej percentuálnej miere nákladov. Podľa § 4 ods. 3 citovaného zákona ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa ods. 2 písm. a/, b/, d/ až j/ a k/, l/ poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, teda spotrebiteľ má vrátiť len sumu skutočne poskytnutého úveru. Keďže predmetná úverová zmluva zabezpečená zmenkou predloženou navrhovateľom uvedené náležitosti neobsahuje, úver poskytnutý na základe tejto zmluvy je teda bezúročný a bez poplatkov. Na záver súd prvého stupňa uviedol, že dohodu o vyplňacom práve blankozmenky a tým aj samotnú zmenku možno považovať za neplatnú aj pre obchádzanie zákona. O obchádzanie zákona ide, ak právny úkon neodporuje výslovnému zneniu zákona, avšak svojimi dôsledkami sleduje ten cieľ, aby zákon dodržaný nebol. V danom prípade sa javí, že vystavením zmenky sa právny predchodca navrhovateľa snažil vyhnúť posudzovaniu platnosti úverovej zmluvy a aplikácii zákona o spotrebiteľských úveroch a dodržaniu obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Takýto postup navrhovateľa nemôže požívať právnu ochranu. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd prvého stupňa návrh navrhovateľa zamietol. Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Navrhovateľ nemal v konaní úspech tak mu súd prvého stupňa náhradu trov konania nepriznal. Odporca náhradu trov konania nežiadal priznať.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., § 205 ods. 2 písm. b/ O.s.p. a f/ O.s.p. a navrhol rozsudok zmeniť tak, že súd návrhu na uplatnenie pohľadávky v celom rozsahu vyhovie a prizná mu náhradu trov odvolacieho konania. Namietal, že súd vykonal dokazovanie listinami, pričom

účastníci takéto dokazovanie nenavrhl. Súd mal vychádzať len zo skutočností tvrdených účastníkmi a vykonať len dôkazy navrhnuté účastníkmi. Žalobca predložil súdu ako dôkaz o svojich nárokoch platnú zmenku, voči forme a obsahu ktorej zo strany žalovanej neboli vznesené žiadne námietky, a preto neexistovala okolnosť, ktorá by odôvodňovala vykonanie ďalších dôkazov nevyhnutných pre rozhodnutie vo veci. Neboli splnené podmienky pre vykonanie iných dôkazov než navrhnutých účastníkmi konania v zmysle ust. § 120 ods. 1 O.s.p. V prejednávanej veci súd mal rozhodnúť o práve na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva len z predloženej zmenky. Predpokladom vydania rozsudku bolo výlučne predloženie originálu zmenky. Žalovaná mohla vzniesť námietky voči zmenke na základe článku 5 ods. 3 a ods. 6 Nariadenia, ak tak však neurobila, musia byť akékoľvek iné námietky odmietnuté vzhľadom na uplatnenie koncentračnej zásady v zmysle Nariadenia. Súd sám nemôže vznášať voči zmenke námietky za žalovanú. Súd z vlastnej iniciatívy vykonal dokazovanie, preukazujúce charakter žalovanej ako spotrebiteľa, pričom žalovaná sa tejto obrany žiadnym spôsobom nedomáhala, uplatnenú pohľadávku nerozporovala a svojím konaním ju prakticky uznala. Súd teda dospel k rozhodnutiu na základe aplikácie nesprávnych právnych predpisov, ako aj nesprávnej interpretácie príslušných právnych predpisov a práva Európskej únie. Poukázal ďalej na to, že je majiteľom zmenky na základe indosamentu a nie je účastníkom akéhokoľvek spotrebiteľského vzťahu. Zmenka je pritom platná, je samostatným abstraktným záväzkom, neakcesorickej povahy, preto ju nie je možné podmieňovať inými okolnosťami než sú na zmenke uvedené. Prvostupňový súd sa pritom aplikáciou zákona 191/1950 Sb. nezaoberal, hoci predmetom konania je výlučne zmenka a nie iný záväzkový vzťah. Súd ignoroval ust. § 17 cit. zák., v zmysle ktorého odporca vo všeobecnosti nie je oprávnený vznášať tzv. kauzálne námietky voči majiteľovi zmenky, ktoré vyplývajú z jeho vzťahov s pôvodným majiteľom zmenky. Keďže tak nemôže urobiť sám odporca, tým menej tak môže urobiť súd. Pokiaľ aj odporca vznesie námietky, je na ňom, aby ich oprávnenosť preukázal. Dôkazné bremeno teda spočíva na odporcovi a nie je možné ho preniesť na navrhovateľa. Nesúhlasil so záverom súdu, že dohoda o vyplňacom práve blanko zmenky by mala predstavovať neprijateľnú zmluvnú podmienku pri poskytovaní spotrebných (správne spotrebiteľských - poznámka odvolacieho súdu) úverov. Samotný zákon o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. pripúšťal, aby na zabezpečenie nárokov zo spotrebiteľského úveru bola vystavená zmenka. Limitovaná bola len výška zabezpečenia vo vzťahu k aktuálnej výške dlhu v čase jej vyplnenia. Zákon zároveň nelimitoval použitie iba istého druhu zmeniek, a teda prípustné sú akékoľvek zmenky, akékoľvek doložky a zároveň aj blanko zmenky s úpravou vyplnenia zmenky v dohode o vyplňovacom práve. Z uvedeného je zrejmé, že dohoda o vyplňovacom práve nemohla byť neplatná a nemohla byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou ani v prostredí spotrebiteľských úverov, keďže právna úprava explicitne pripúšťala používanie blanko zmeniek. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná uplatnený nárok nepoprela a napriek tomu súd tento zamietol, považuje žalobca napadnuté rozhodnutie za prekvapivé. Zo všetkých týchto dôvodov navrhol rozsudok zmeniť.

Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadřila.

Žalobca v odvolacom konaní zobral čiastočne späť žalobu v časti o zaplatenie zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne a navrhol konanie v tejto časti zastaviť.

Žalovaná proti čiastočnému späťvzatiu nemala námietky (§101 ods.3 O.s.p).

Krajský súd v Košiciach v zmysle ust. § 208 O.s.p. rozhodol o pripustení čiastočného späťvzatia žaloby o zaplatenie zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne zo sumy 1 212,- eur od 27.8.2009 do 21.3.2011, zo sumy 1 138,- eur od 22.3.2011 do 26.4.2011, zo sumy 1.064,- eur od 27.4.2011 do 5.5.2011, zo sumy 990,- eur od 6.5.2011 do 20.6.2011, zo sumy 916,- eur od 21.6.2011 do 3.7.2011, zo sumy 842,- eur od 4.7.2011 do 20.7.2011, zo sumy 768,- eur od 21.7.2011 do 20.9.2011, zo sumy 694,- eur od 21.9.2011 do 23.10.2011, zo sumy 620,- eur od 24.10.2011 do 22.11.2011, zo sumy 546,- eur od 23.11.2011 do 16.1.2012, zo sumy 472,- eur od 17.1.2012 do 7.2.2012, zo sumy 398,- eur od 8.2.2012 do 22.7.2012, zo sumy 348,- eur od 23.7.2012 do 20.8.2012, zo sumy 298,- eur od 21.8.2012 do 23.9.2012, zo sumy 248,- eur od 24.9.2012 do 21.10.2012, zo sumy 198,- eur od 22.10.2012 do 20.11.2012, zo sumy 148,- eur od 21.11.2012 do zaplatenia a zrušil rozsudok v tejto časti a konanie zastavil.

Predmetom odvolacieho konania tak zostal rozsudok v celej prevyšujúcej časti, ktorým bola žaloba zamietnutá (ďalej len rozsudok) a súvisiaci výrok o trovách konania.

Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 205 ods. 2 písm. a/, b/, f/ O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť. Rozsudok je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 29. 6. 2016 o 9.30 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 227/II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 22. 6. 2016 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 156 ods. 1, 3 O.s.p.

Žalobca namieta odvolacie dôvody podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., podľa ust. § 205 ods. 2 písm. b/ a f/ O.s.p., t.j. v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., konkrétne účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 O.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, na zistený skutkový stav aplikoval ustanovenia správnych predpisov a tieto aj správne vyložil, pričom nebola zistená žiadna vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, preto odvolací súd jeho rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Žalobca v odvolaní argumentuje skutočnosťami uvádzanými už v konaní pred súdom prvého stupňa, s ktorými sa súd náležite a správne vypořiadal pri rozhodovaní vo veci, a preto jeho odvolacie námietky nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

Z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa je zrejmé, že súd založil svoje rozhodnutie o zamietnutí žaloby na zistení, že dohoda o vyplnení zmenky, obsiahnutá vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, v zmysle ktorej „zmenková suma bude pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky“, je v priamom rozpore s ust. § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene zákona o obchodnej inšpekcii v znení účinnom do 31.12.2010, teda aj v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len zákon 258/2001 Z.z.), teda je neplatná v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Z neplatnej dohody nie je preto možné priznať žalobou uplatnené zmenkové nároky.

S týmto záverom sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje a v tomto smere poukazuje na dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Na zdôraznenie správnosti tohto záveru odvolací súd uvádza nasledovné :

Dňa 20.10.2015 prijalo občianskoprávne kolégium Najvyššieho súdu SR a obchodnoprávne kolégium Najvyššieho súdu SR spoločné stanovisko k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa v nasledujúcom znení :

I. Ak navrhovateľ ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku doloží zmenku, platí bez ohľadu na povahu procesného nástroja, ktorý navrhovateľ použil, že :

1. pokiaľ z akýchkoľvek okolností prejednávanej veci vyplynie konajúcemu súdu súvislosť s nekalou povahou či neprípustnosťou uplatneného nároku, je tento ex offa povinný zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ;
2. pokiaľ súd nevzhladne žiadnu nekalosť či neprípustnosť predloženého návrhu, súd pristúpi k prieskumu uplatneného nároku v rozmedzí prípadne vznesených námietok zohľadňujúcich ich rozsah a povahu, pri rešpektovaní povinnosti posúdiť prípadnú absolútnu neplatnosť úkonu, ak to z vykonaného dokazovania vyplynie.

II. Ak je vystaviteľom zmenky spotrebiteľ, je možné túto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve, aplikujúc právnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená.

III. Aj v prípade, že nie sú podané kauzálne námietky vystaviteľom zmenky (bez ohľadu na to, či je spotrebiteľom), ktorý je na strane žalovaného, je možné preskúmať a podľa okolností prípadu posúdiť nárok na uplatnený zmluvný úrok ako nárok uplatnený v rozpore s dobrými mravmi, ak výška uplatneného nároku podľa úvahy súdu takýto exces dosahuje.

Stanovisko je uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 8/2015 pod číslom 93.

Z vyššie citovaného stanoviska vyplýva, že ak vystaviteľom zmenky je spotrebiteľ, čo nepochybne bolo preukázané aj v prejednávanej veci, je možné túto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve, aplikujúc právnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená.

Takto postupoval aj súd prvého stupňa, keď po zistení, že žalovaná uzavrela s právnym predchodcom žalobcu zmluvu o spotrebiteľskom úvere, súčasťou ktorej je aj dohoda o vyplnení zmenky (článok 14 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru), skúmal (ne)platnosť tejto dohody o vyplňovacom práve z hľadiska jej súladu so zákonom 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

V zmysle ust. § 4 ods. 6 zákona 258/2001 Z.z. v súvislosti s poskytovaním úveru od spotrebiteľa alebo inej osoby sa zakazuje splniť dlh zmenkou alebo šekom. Veriteľ smie prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak ide o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30% istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zmenku prijatú, resp. vyplnenú veriteľom v rozpore s predchádzajúcou vetou veriteľ nesmie prijať a je povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. Ustanovenie tohto odseku platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky.

Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom (§ 39 Obč. zák.).

Z článku 14 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré sú súčasťou zmluvy o úvere uzavretej medzi účastníkmi konania, je zrejme nasledovné znenie dohody o vyplnení zmenky: „Na zabezpečenie peňažného záväzku dlžníka ako vystaviteľa zmenky vyplývajúceho z tejto úverovej zmluvy voči veriteľovi ako remitentovi vystavil vystaviteľ zmenku, v ktorej nie sú vyplnené zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy. Zmluvné strany sa dohodli, že zmenkovú sumu vyplní na zmenke remitent najneskôr v deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stane celý dlh splatný okamžite, t.j. keď dlžník neuhradí včas štyri po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časti splátok alebo neuhradí včas poslednú splátku alebo časť poslednej splátky. Zmenková suma bude pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky. Dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy vyplní na zmenke remitent tak, že ním bude deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stal splatným celý dlh.

Vyššie uvedená dohoda umožňuje vyplniť zmenkovú sumu vo výške všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky, čo je v priamom rozpore s obmedzením vyplývajúcim z citovaného zákonného ustanovenia § 4 ods. 6, podľa ktorého zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30% istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru.

V tejto časti (oddeliteľnej od ostatného obsahu zmluvy) je teda zmluva, t.j. dohoda o vyplnení zmenky v rozpore s ust. § 4 ods. 6 zákona 258/2001 Z.z., a teda neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka, preto súd prvého stupňa rozhodol vecne správne, ak zmenkové nároky zo zmenky vyplnenej na základe neplatnej dohody o vyplnení zmenky žalobcovi nepriznal.

Vzhľadom na neplatnosť dohody o vyplnení zmenky pre rozpor so zákonom č. 258/2009 Z.z. sú bez právneho významu úvahy súdu o posúdení dohody o vyplnení zmenky ako neprijateľnej zmluvnej podmienky, lebo (ne)správnosť týchto úvah nemá vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

Odvolačiami námietkami viažucimi sa k tomuto dôvodu zamietnutia žaloby sa preto odvolací súd nezaoberal, keďže aj prípadná nesprávnosť týchto záverov nemôže privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci v prospech žalobcu.

K ďalším odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd uvádza nasledovné :

V zmysle ust. § 120 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy ako navrhnú účastníci, ak ich vykonanie je nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Z vyššie citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, avšak o tom, ktoré z označených dôkazov budú vykonané, rozhodne súd. Nejde pritom o svojvoľu súdu, ale o zabezpečenie hospodárnosti a efektívnosti súdneho konania, t.j. vykonávanie dôkazov na preukázanie skutočností, ktoré sú relevantné z hľadiska rozhodnutia vo veci. Okrem dôkazov navrhnutých účastníkmi konania môže súd vykonať aj iné dôkazy, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd teda nie je obmedzený pri vykonávaní dôkazov iba možnosťou vykonať dôkazy navrhnuté účastníkmi, ale môže vykonať aj ďalšie dôkazy, ak je to pre rozhodnutie vo veci nevyhnutné a tieto si môže zabezpečiť aj sám.

V prejednávanej veci bol takýto postup nevyhnutný pre rozhodnutie vo veci, pričom Občiansky súdny poriadok je subsidiárne využiteľný aj v prípade konaní podľa Nariadenia a postup súdu v zmysle § 120 ods. 1 tretej vety O.s.p. bol teda dôvodný. Vychádzajúc z citovaného stanoviska č. 93/2015 v bode I.1 bolo povinnosťou súdu vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci ex offio zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ. Vzhľadom na vedomosť súdu z iného súdneho konania, že žalobcom predložená zmenka zabezpečuje nároky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, postupoval súd prvého stupňa v súlade s ust. § 120 ods. 1 O.s.p., keď si zabezpečil listinné dôkazy, z ktorých mohol posúdiť jednak platnosť úkonu, v ktorom má nárok základ (úverovej zmluvy), ale aj platnosť samotnej dohody o vyplňovacom práve, ktorá bola podkladom pre vyplnenie zmenky ako dôkazu predkladaného žalobcom na preukázanie svojho nároku. Keďže súd na základe vykonaného dokazovania spoľahlivo zistil, že na strane žalovanej ide o spotrebiteľa, poskytol žalovanej ex offio ochranu, keď žalobou uplatnený nárok skúmal aj z hľadiska jeho (ne)súlady s normami na ochranu spotrebiteľa (§ 52 až 54 Občianskeho zákonníka a zák. č. 258/2001 Z.z.), a ak za tým účelom vykonal dôkazy, ktoré účastníci nenavrhli, nemožno mu vytýkať porušenie práva na spravodlivý proces.

Pokiaľ ide o odvolaciu námietku, v zmysle ktorej súd prvého stupňa nerešpektoval ust. § 17 zák. č. 191/1950 Sb. a v ktorej žalobca vytýkal súdu, že hoci sama žalovaná nemohla vzniesť kauzálne námietky voči majiteľovi zmenky, urobil tak súd sám, odvolací súd uvádza, že rigidná aplikácia ust. § 17 zák. č. 191/1950 Sb. by spôsobila spotrebiteľovi neprimerané ťažkosti pri až následnom možnom domáhaní sa ochrany svojich práv (ust. § 17 cit. zákona obsahuje úpravu, podľa ktorej kto je žalovaný zo zmenky, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka). Prijatie výkladu smerujúceho k povinnosti spotrebiteľa bez výhrad uspokojiť veriteľa - nadobúdateľa indosovanej zmenky a až následne ho žalovať o náhradu škody, s povinnosťou v takomto konaní dokazovať, že nadobúdateľ zmenky konal vedome na škodu dlžníka, by v konečnom dôsledku viedlo k prenosu povinností na spotrebiteľa spôsobom, ktorý je podľa právnej úpravy ochrany spotrebiteľa neprijateľný. V prípade záveru, že pri vymáhaní dlžnej sumy z indosovanej zmenky súd nemá možnosť hodnotiť obsah spotrebiteľskej zmluvy a rozhodnúť o nekalosti niektorých zmluvných podmienok, či zhodnotiť platnosť zmenky samotnej, išlo by o neprijateľné zníženie právnej ochrany prináležiacej spotrebiteľovi a o porušenie zásady efektivity (viď odôvodnenie vyššie citovaného stanoviska č. 93/2015).

Napriek skutočnosti, že žalovaný v konaní výslovne nenamietal, že zmenka je neplatná, súd správne skúmal jej platnosť, vychádzajúc zo záveru, že princíp „vigilantibus iura scripta sunt“ (právo patrí bdelym) v spotrebiteľských veciach v konkrétnych súvislostiach ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa. Uvedené opakovane skonštatoval Najvyšší súd Slovenskej

republiky (uznesenie zo 16. januára 2013 sp. zn. 6MCdo/9/2012, z 21. marca 2012 sp. zn. 6Cdo/1/2012 a uznesenie sp. zn. 5Cdo/61/2012). Aj v prípade tohto princípu platí, že v konkrétnych súvislostiach ustupuje na strane spotrebiteľa dôležitejšiemu princípu, ktorým je princíp ochrany spotrebiteľa. Vychádzajúc z povahy spotrebiteľských právnych vzťahov, realite praktického života odporuje požiadavka podrobnej (až detailnej) znalosti právnych predpisov spotrebiteľmi. Na túto vec sa vzťahuje viacero právnych predpisov (Občiansky zákonník, zákon o ochrane spotrebiteľa, zákon o spotrebiteľských úveroch, zákon o zmenkách), pričom je nepochybné, že vzhľadom na rozsiahlosť a dynamickosť právnej úpravy spotrebiteľ nemôže dokonale poznať každý z vyššie uvedených zákonov. Neinformovanosť spotrebiteľa, resp. jeho nedostatočná informovanosť v tejto oblasti mu nemôže byť na ujmu. Účelom spotrebiteľského práva je poskytnúť spotrebiteľovi ochranu v prípadoch, keď môže dodávateľ zneužiť neinformovanosť spotrebiteľa tým, že do zmluvy zakomponuje zmluvné podmienky, ktoré sú v neprospech spotrebiteľa. Úlohou súdu je v takýchto prípadoch ex offo skúmať prijateľnosť zmluvných podmienok a v prípade, že sú neprijateľné, zabezpečiť rýchlu a účinnú ochranu spotrebiteľa. Aj v zmysle rozsudku Európskeho súdneho dvora sp. zn. C-419/2001 zo 14.3.2013 (Česká sporiteľňa, a.s. proti Geraldovi Feichterovi) samotný Európsky súdny dvor v konaní pri uplatnení práva zo zmenky z úradnej moci skúmal postavenie odporcu ako spotrebiteľa. Podľa záverov tohto rozhodnutia napriek tomu, že v danom prípade sa jedná o vzťah uplatnený na základe zmenky ako abstraktného cenného papiera, je povinnosťou súdu skúmať postavenie odporcu ako spotrebiteľa.

Ust. § 17 zák. č. 191/1950 Sb. neustanovuje výslovne, kto a aké námietky uplatňovať môže, ale kedy ich uplatňovať nemôže. Záver, kto a kedy ich uplatňovať môže, tak z tohto ustanovenia vyplýva len a contrario (Kovařík Z.: Zákon směneční a šekový. Komentář, C.H.BECK 2014, str. 96). Citované ustanovenie tak výslovne nezakazuje, aby súd na kauzálne námietky prihliadal ex offo. To je dôležitá aj z hľadiska práva Európskej únie. Súdny dvor sa vo viacerých rozsudkoch týkajúcich sa smernice 93/13/EHS vyslovil, že národný súd musí mať možnosť skúmať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách ex offo, neskôr vyslovil, že ich musí skúmať ex offo a že odporuje európskemu právu, ak ich súd nemôže skúmať a limine (t.j. ak ich môže skúmať len ex post). V takýchto prípadoch musí národný súd vykladať národné procesné i hmotné právo konformne s právom EÚ.

Ani samotné Nariadenie neobsahuje žiadne ustanovenie, ktoré by zakazovalo alebo neumožňovalo súdu skúmať kauzálne vzťahy, na ktorých krytie je zmenka určená. Článok 7 ods. 3 Nariadenia hovorí, že súd v prípade pasivity žalovaného „vydá rozsudok“ nehovorí, že žalobe musí vyhovieť.

Z uvedeného plynie, že nič nebráni súdu, aby ex offo skúmal, či základom zmenky je spotrebiteľská zmluva a či táto zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky.

V slovenskom právnom poriadku navyše platí ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z.z., ktoré ukladá orgánu rozhodujúcemu o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliadať aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

V čase rozhodovania odvolacieho súdu (od 23.12.2015) je účinný zákon 438/2015 Z.z., ktorým sa zmenil a doplnil aj zákon č. 191/1950 Sb. zmenkový a šekový v znení zák. 659/2007 Z.z. a 492/2009 Z.z.

V zmysle ust. § 17 ods. 2 zák. 191/1950 Sb. v znení zák. 438/2015 Z.z. v konaní, v ktorom sa uplatňuje alebo vymáha nárok zo zmenky, sa z úradnej povinnosti prihliada na skutočnosti odôvodňujúce námietky podľa ods. 1 ktoré by ten, kto je žalovaný zo zmenky mohol uplatniť, ak jeho zaviazanosť zo zmenky vznikla v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že v prípade tzv. spotrebiteľských zmienok povinnosťou súdu je ex offo prihliadať na námietky, ktoré by mohol vzniesť spotrebiteľ, a to aj v prípade, že sa ich sám nedovoľáva. Táto povinnosť súdu je výslovne zákonom upravená, pričom vyššie citované ustanovenie má procesnoprávny charakter, lebo upravuje procesnú činnosť súdu a vzťahuje sa teda aj na konania začaté na súde pred účinnosťou novely zákona č. 438/2015 Z.z. vzhľadom na chýbajúce prechodné ustanovenia zák. 438/2015 Z.z. k úprave účinnej od 23.12.2015. Procesná norma odo dňa nadobudnutia svojej účinnosti pôsobí na všetky živé spory prebiehajúce na súdoch, za situácie, že zákonodarca nestanovil osobitný (intertemporálny) režim.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov sú odvolacie námietky žalobcu nedôvodné a nespôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, z ktorého dôvodu odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 219 O.s.p.

O trovách celého konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1,2 v spojení s ust. § 142 ods. 1 a § 146 ods. 2 prvej vety O.s.p. Žalobca bol v odvolacom konaní neúspešný, a to aj v časti, v ktorej došlo k zastaveniu konania, keďže zaviniť zastavenie konania späťvzatím žaloby, nemá preto právo na náhradu trov konania, úspešnej žalovanej trovy konania nevznikli, preto odvolací súd účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.